

Tartalom

Kossuth Lajos azt üzente...

DÖK-nap 2021 ([3-6.](#))

Aranyfakanál 2022 ([7-10.](#))

Színház az egész világ ([11-14.](#))

Médiaklub ([15.](#))

Interjúk

Ivanie Blondin olimpiai bajnok a Kossuthban ([17-21.](#))

Sáriné Dr. Gál Erzsébet tanárnő ([22-24.](#))

Szilágyiné Papp Szilvia tanárnő ([25-27.](#))

Szezonális ([29-30.](#))

Adománygyűjtés ([31.](#))

Ajánlók

Filmajánló ([33-34.](#))

Könyvajánlók ([35-36.](#))

Munkatársak kerestetnek ([37.](#))

Csengő szavak

Juhos Lilla versei ([39-40.](#))

Lőrincz Anna verse ([41-42.](#))

Angolos kreatívok ([43-52.](#))

Nem ART

Szakály Anna grafikái ([55.](#))

Fazekas Réka grafikái ([56.](#))

Szmik Emese grafikái ([57-59.](#))

Pellesné Gogolák Réka Anna tanárnő fotói ([60.](#))

Impresszum ([61.](#))

Kossuth Lajos azt üzente...

DÖK-nap

Idén április 13- ra esett az iskola Diákönkormányzati napja, amely a tavaszi szünet előtti utolsó (tanításmentes) munkanapja volt. Ezen a napon a cél az, hogy az akadémiai ambícióikat kicsit félretéve, a tanulók az iskolán belül lazíthassanak, szórakozhassanak különböző programok keretében. Sajnos az utóbbi két évben, mint annyi mindenre, úgy a DÖK-napra is rányomta a bélyegét a koronavírus járvány, s emiatt csak online tudtuk megtartani ezt az eseményt. Ebben az évben ezért is volt az átlagosnál nagyobb kihívás megszervezni a napot, mert még a DÖK vezetésében is előfordult olyan tanuló, aki korábban nem vett részt hasonló rendezvényen a gimnázium falain belül.

DÖK-nap

Igyekeztünk több programlehetőséget is kínálni a diákoknak, hogy mindenki megtalálhassa a számára legszórakoztatóbbat. Ilyen volt például (a teljesség igénye nélkül): röplabda és kosárlabda verseny; tanár–diák röplabda és foci mérkőzés végzősökkel, az egész éves Kossuth–kupa döntői, Best Mixer (barista előadás és toborzás), szimulátorverseny, buborékfoci, Clash Royale verseny, logikai – rejtvényfejtő verseny, aszfaltrajz verseny, stb. Azon diákok, akik nem lelkesedtek a fent felsoroltakért, megpihenhettek a moziteremben, a hőség előtt is elrejtőzve. A nap végén az egyes versenyek eredményeit összesítettük, s így alakult ki a TOP 3 osztály sorrendje, akik a hagyományokhoz híven felelésmentes napokat nyertek, illetve kaptak egy–egy oklevelet is. Idén a legtöbb pontot szerzett osztályok:

1. helyezett: 11.C; 2. helyezett: 10.E; 3. helyezett: 9.B.

DÖK-nap

A Kossuth-kupa végeredménye a következőképpen alakult:

4. helyezett: 12.E; 3. helyezett: 12.D; 2. helyezett: 11.C; Az egész éves kupát a 10.E fiai nyerték, akik kiváló csapatmunkával zsebelték be a megérdemelt helyezést. A heves szurkolótáborból is érzékelhető volt a döntő szoros állása. Tanárok, diákok egyaránt szorítottak és izgultak a csapatokért. Olyanok is akadtak, akik éppen „átutazóban” jártak az udvaron, de még ők is megálltak, hogy pár percre bekapcsolódjanak a tömeg intenzív buzdító tevékenységébe.

Reméljük, hogy mindenki jól érezte magát, aki ezen a napon ellátogatott az iskolába. Igyekszünk jövőre is, további programokkal bővítve és immár fizikai valójában folytatni ezt a tanulók számára jeles napot.

DÖK-nap

Végül szeretném megragadni a lehetőséget, hogy felhívjam a figyelmet a következőre: a DÖK és Brósch Zoltán tanár úr továbbra is szívesen fogad bármilyen, a jövőbeni diákéletet segítő észrevételt, amelyeket igyekezni fognak megvitatni, s a lehetőségekhez mértén beépíteni a terveikbe.

Szöveg: Brósch Zoltán tanár úr,
Molnár Boróka, 10.e

Képek: Stündl Lea, 9.a és Huri Andrea, 11.c

Aranyfakanál 2022

A tradicionálisan Asbóth Endre (Asi bá) által megrendezett tavaszi Aranyfakanál verseny 2022-ben egy új formát öltött. A korábbi évektől eltérően a DÖK-nap szerves részét képező főzőverseny idén egy különálló, az iskolai diákönkormányzat által először megszervezett, hagyományteremtő rendezvényé vált. Két év – online oktatásnak köszönhető – kimaradás után a verseny óriási népszerűségnek örvendett, hiszen az osztályokból összesen 20 csapat nevezett. Az 1000 Ft-os nevezési díjon kívül a főzésben való részvételnek nem voltak feltételei, bárki jelentkezhetett. A főszervező Brósch Zoltán tanár úr a vele készített interjúban úgy fogalmazott, a lényeg az, hogy a diákok jól érezzék magukat.

Az osztályok – közös megegyezés alapján – egyénileg döntötték el, milyen ételt készítenek. Maguk szerezték be a főzéshez szükséges alapanyagokat, illetve eszközöket. Ezt a fiatalabbak még osztályfőnökeik segítségével, az idősebb diákok már önállóan tették meg. Az osztályok törekedtek könnyen elkészíthető ételeket főzni. Olyanokat, amiket bográcsban is meg lehet csinálni, de a diákok kreativitásának köszönhetően a verseny során grillsütő is előkerült. Azok a csapatok, akiknek nem volt bográcsa, kaució fejében tudtak igényelni Asi bától.

Aranyfakanál 2022

Több osztállyal készített interjú során kiderült, hogy főztjeik fő alapanyaga nem csupán paprika és paradicsom volt. Minden osztály belerakta titkos hozzávalóját: a szeretetüket. Persze egyik osztály főzése sem maradt bakimentes, így nem tudni, mi került még azokba a bográcsokba. :D

A zsűrizést Brósch Zoltán és Asbóth Endre tanár urak, illetve a DÖK tagjai (Jónás Ágnes, Ónodi-Szűcs Nóra, Várkonyi Pisti és Komáromi János) végezték. A zsűri szempontlistáján az ízvilágon kívül a tálalás és a takarítás is szerepelt. Az utóbbit a főzés alatt ellenőrizték. A zsűri egy szavazólistán értékelte a diákok főztjét, és a három szempontnak megfelelő, legtöbb ponttal rendelkező csapat nyert. A megmérkőző osztályok közül az első három helyezés kapott díjat: egy-egy díszoklevelet, illetve egy bronz-, ezüst- vagy aranyfakanalat. Az első helyezett 7.G osztály kínai ételével egy frissen útnak indított vándorkupát is elnyert. A második és harmadik helyezést a 10.D és a 11.C osztály érte el.

Aranyfakanál 2022

Miután lezajlott az Aranyfakanál verseny, feltettünk pár kérdést a rendezvényt koordináló Brósch Zoltán tanár úrnak:

Acta DE Kossuth: Hogyan zajlottak a szervezési folyamatok? Gördülékenyen mentek, vagy voltak nehézségek?

Brósch Zoltán: Meg kell mondanom, én azt hittem, hogy rosszabban fog menni, de várakozáson felüli volt. A takarításban még van hová fejlődni, de azt gondolom, ebben is jó úton haladunk.

ADK: Milyen ételeket főztek az osztályok?

BZ: Nagyon változatos felhozatal volt: kínai, indiai egytálételek, csirkepaprikás, babgulyás, de még harcsapaprikás is főtt a bográcokban. A csapatok lehetőségeinek tárháza végtelennek tűnt.

ADK: Találkoztak meglepő ételekkel?

BZ: Amire én személy szerint nem számítottam azok az indiai, kínai ételek voltak hiszen ezek mégiscsak elütnek a hagyományostól. .

Aranyfakanál 2022

ADK: Összességében milyen élmény volt a kóstolás?

BZ: Azt hittük, egy kicsit jobban el fognak oszlani a hús csapat elkészített ételei, de belefutottunk abba a hibába – ezt jövőre majd orvosolni kell –, hogy viszonylag egyszerre érkeztek meg. Erre majd kitalálunk valamit, de egyébként azt gondolom, hogy mindenki a lehetőségekhez mérten odatette magát, és szerencsére jól sikerült a program.

A tanár úr végszavát az összes résztvevő diák igazolhatja. . A közös főzés közelebb hozta nem csupán az osztályközösségeket, de az egész iskola tanulóit. Bár a csapatok egymás ellen versenyeztek, a főzés inkább barátságos bográcsozásként mintsem harcként alakult, és ez tette hangulatossá az eseményt.

Szöveg: Huri Andrea, 11.c

Képek: Stündl Lea, 9.a és Huri Andrea, 11.c

Színház az egész világ

Kossuthos diákok a német nyelv színpadán

A Debreceni Egyetem március 28. és április 2. között a német nyelv népszerűsítését célzó országos programsorozathoz kapcsolódva a német nyelv napja alkalmából rendhagyó fesztivált rendezett. A rendezvény találó módon a Wunderbar Fesztivál nevet kapta, ami magyarul csodálatosat, bámulatosat jelent. Az elkövetkező napokban valóban bámulatos előadásokat és bemutatókat lehetett látni az egyetem épületében. A fesztivál programjában gimnáziumunk is részt vett, más debreceni iskolák társaságában. A középiskolás diákság kreatív és izgalmas programokkal kápráztatta el a résztvevő idősebb és fiatalabb korosztályt is, felhívva ezzel a figyelmet a német nyelv fontosságára és szépségére.

Iskolánk egy saját, német nyelvű színdarabbal lépett az egyetem színháztermének színpadára és adta elő a Goethe: PASCH-Theaterprojekt keretében létrehozott Geschlossene Gesellschaft 2.0 című színdarabot, amelynek tervezett bemutatója a nagyközönség előtt tanév végén várható. Így ez a szereplés a nyáron Németországban fellépő társulatnak kitűnő lehetőséget adott képességeik megmutatására, a darab gyakorlására, vagy éppen a lámpaláz leküzdésére. Idén először egészült ki a „színdarab” egy 11. évfolyamos tanulócsoport által kigondolt és ad hoc módon megírt folytatással és színpadképes produkcióval. A színjátszó diákok együtt örülhettek a sikernek a német színjátszást szervező és irányító tanárnőikkel.

A darab egy elmegyógyintézetben játszódik, és témája egy különös gyilkossági eset megoldása, ami igencsak sok bonyodalmat okoz a „diliház” lakóinak. A történet 10 szereplőt vonultat fel, akik különböző értékeket és fogalmakat képviselnek.

Színház az egész világ

Kossuthos diákok a német nyelv színpadán

Az első szereplő Andreas, akit akár a darab főszereplőjének is nevezhetnénk, ő az egyetlen mentálisan egészséges személy az intézetben, és csupán egy szerencsétlen véletlen folytán került a zárt osztályra. A darab egyik komikumát adja, hogy akárhogy is hangoztatja a szörnyű tévedést, értelemszerűen nem nagyon hisz neki senki. Bár, mentségére legyen mondván, a darabban ő jelképezi a normalitást és kompromisszumkésztséget ebben az tébolyult káoszban.

Professzor Metzger a darab örült tudósa, hiszen milyen is lenne egy kalandos gyilkossági eset örült tudós nélkül? Minden bizonnyal kissé unalmas. Az öreg, bár nagyon intelligens és ravasz, a tudományt és annak sötét oldalát mutatja meg nekünk. Ő a darab egyik központi figurája, aki a legközelebb jár az eset megoldásához. Vagy talán ő a valódi gyilkos? A professzor riválisa a megbolondult, ám ugyancsak okos politikusnő, Frau Spitze, aki buzgó, manipulatív és fennhéjázó természetével tökéletes jelképe a hatalomnak és befolyásnak.

Színház az egész világ

Kossuthos diákok a német nyelv színpadán

Egy diliházból természetesen nem hiányozhat a tisztaságmániás beteg, (Maria), és egy paranoiás gyűjtögető sem, (Agnes) Ők a rend, a tisztaság, a vagyon, és az érték fogalmait, illetve ezek elvesztését testesítik meg és mutatják be több nézőpontból is. Csongor a darab talán legmókásabb karaktere, aki bohém stílusával gyakran csalt mosolyt a nézők arcára. Ez a dilis figura az ideák és az esztétika embere, aki nem éri be a tökéletesebbel, és sajnos ezért gyakran csalódik környezetében. Történetünkben megjelenik a hit és a vallás is, mint komolyabb téma, és ennek képviselője Fatima merev és elvakultan normakövető személye, aki igencsak gyakran megbotránkozik a darab két rivalizáló nőszemélyén: Jessicán és Katharinán. Elsőre talán úgy tűnhet, hogy ugyanazt a megfoghatatlan dolgot képviselik, amire nagyon sok ember vágyakozik: a szerelmet. Ám jobban megfigyelve Jessica inkább a testi szerelem és vágy megtestesítője, aki csak a mának él. Ezzel szemben Katharina a plátói és igaz szerelmet keresi és ezért bármit megtenne.

Színház az egész világ

Kossuthos diákok a német nyelv színpadán

A darab utolsó szereplője, akiről sajnos mindenki megfeledkezik, vagy éppen észre sem veszik: Az Elbeszélő. Ő a legtitokzatosabb karakter, akinek jellege fontos a darab szempontjából, és talán a különböző szálak között is ő teremt kapcsolatot. Személye igen különleges, gyakran panaszkodik a láthatatlanságáról és magányáról. Monológjai a darab fontos részét képezik, és olyan témákat is kifejt, amelyek komolyan elgondolkoztatják a nézőt, és amelyekkel nap mint nap szembesülünk vagy amelyeket megtapasztalunk. A mesélő MI vagyunk, és a legbelsőbb gondolatainkat reprezentálja:

„Hm. Alle sind beschäftigt. Jeder mit sich. (zum Publikum) Wie schön, dass wenigstens Sie mir zuhören. Dass Sie mich beachten. Wie Sie sehen, passiert mir das hier eher selten. (Er versucht erneut, die Aufmerksamkeit einiger anderer zu bekommen. Er scheitert) Naja, eigentlich gar nicht. Aufmerksamkeit ist ein seltenes Geschenk in unserer Zeit.

Aber umso schöner ist es, dass Sie da sind. Und wenn meine Mitmenschen hier auf der Bühne mich wie Luft behandeln, kann ich mich immerhin ungestört mit Ihnen unterhalten. Alles hat eben zwei Seiten.”

„Jetzt ist Ruhe. Aber für wie lange? Es ist alles so sinnlos! Sie werden ja alle wieder aufstehen. Woher ich das weiß? Glauben Sie, ich mache das hier zum ersten Mal? Aber es ändert nichts. Nichts ändert etwas. Nie. Der Mensch ist zwar lernfähig. Er kann lernen. Aber er tut es einfach nicht. Bis zum Ende. Bis zu seinem Untergang.”

A színdarab végén sok megválaszolatlan kérdés marad: Vajon ki a gyilkos? Ki az áldozat? Mi folyik a háttérben? Hogyan fejeződik be a történet? Ha a cikknek sikerült felkeltenie az érdeklődésedet és kíváncsi vagy a szereplőkre vagy a darab végére, olvasd tovább a történetet, vagy írd meg a sajátodat, egy lehenyerlően izgalmas befejezéssel.

Szakály Anna, 11.c

Érdekel a média világa? Szeretnéd kipróbálni magad fotóriporterként, újságíróként, illusztrátorként vagy akár televíziós műsorvezetőként? Esetleg az utómunkák, a vágás, feliratozás vonz? A kamera kezelése?

Az újonnan megalakult Kossuth Média- és Sajtóklubban mindezekre lehetőséged van. Tanáraid és külső szakemberek segítségével izgalmas feladatokon dolgozhatsz együtt hasonló érdeklődésű társaiddal. Induljon az új kihívás, teremtsünk hagyományt együtt!

Kérdéseiddel a következő tanárokat keresd:

Farkas Oszkár, fizika/A épület

Csősz Tímea, angol

Debreczeni Lajos, angol

Matolcsy Kálmán, angol

Interjúk

Ivanie Blondin

olimpiai bajnok a Kossuthban

Az, hogy április 1-én Ivanie Blondin arany- és ezüstérmes olimpiai bajnok rendhagyó franciaórát tartott a Kossuth Gimnáziumban, nem áprilisi tréfa. A kanadai származású gyorskorcsolyázó bajnok Borbélyné Vasas Csilla tanárnő meghívására francia nyelvű előadást tartott diákjainknak, ahol beszámolt arról, hogy honnan indult és hogyan jutott el az olimpiai csúcsra.

A 2022-es pekingi téli olimpián a női gyorskorcsolya üldöző csapatversenyében Kanada első helyen, míg a tömegrajtos versenyben második helyen végzett. A versenyszám lényege: hárman teljesítik egyszerre a 3000 méteres távot, és az utolsó célba érkező versenyző ideje számít. Két csapat egyszerre van a pályán, ám ellentétes oldalról indulnak, így folyamatosan láthatják egymást, ki vezet éppen a versenyben. A győztes csapat tagjai: Ivanie Blondin-Nagy, Valerie Maltais és Isabelle Weidemann. A tömegrajtos versenyben Kanadának egyedül a holland Irene Schoutent nem sikerült maga mögé szorítania, így ebben a sportágban ezüstérmet vihetett haza.

Blondin 2020. decemberében ment férjhez a debreceni származású gyorskorcsolyázó Nagy Konrádhoz, akinek sajnos koronavírus fertőzése miatt idén nem sikerült kvalifikálnia magát az olimpiai versenyre, így Kanadából, Calgaryból nézte az arany- és ezüstfutamot.

Ivanie és férje eltöltöttek néhány hetet Magyarországon a pekingi téli olimpiai játékok után, és nagy megtiszteltetés számunkra, hogy ellátogattak iskolánkba is. Az előadás után a diákok riportot készítettek velük, amit most örömmel megosztunk veletek.

Ivanie Blondin

olimpiai bajnok a Kossuthban

Ivanie Blondin

Acta DE Kossuth: Volt-e példaképed gyerekkorodban?

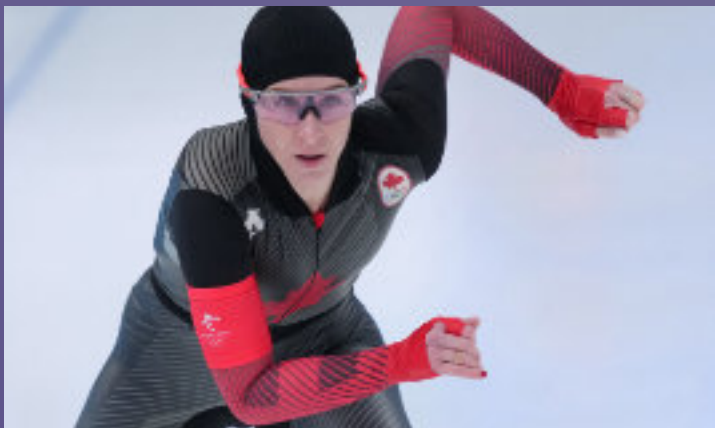
Ivanie Blondin: Myriam Bédard, kanadai származású, háromszoros olimpiai biatlon (sífutás+lövészet) bajnok. Gyerekkoromban őt tekintettem a példaképemnek, mert én is nagyon sokat gyakoroltam a sífutást.

ADK: Hetente mennyi időt szentelsz szenvedélyednek, a gyorskorcsolyának?

IB: 5-7 órát naponta. Ha ötnaposnak vesszük a hetet, akkor körülbelül 35 órát minden héten. Versenyek előtt nem csak fizikai, de szellemi felkészülésre is szükség van.

ADK: Hogyan kezeled a nagyfokú stresszt a versenyek előtt?

IB: A stresszkezelésen folyamatosan dolgozom. Az olyan jelentős versenyek előtt, mint az olimpia, ami csak négyévente van, még nagyobb koncentrációra van szükség, hogy a legjobbat hozzam ki magamból. A versenyhez közeledve napról-napra átgondolom, hogyan tudok a legjobban összpontosítani, hogy a legjobb formámat hozzam. Mindig leírom a napomat, készítek egy napirendet: mikor kelek fel, mit fogok enni, hánytól-hányig fogok edzeni, ha van valami változás, akkor is megpróbálok a versenyre fókuszálni.

Ivanie Blondin

olimpiai bajnok a Kossuthban

ADK: Mi volt a legszebb, sporthoz fűződő élményed?

IB: Természetesen az olimpiai érmek felemelő élményt adtak és a legszebb pillanatokat jelentették számomra. 2004-ben, 14 évesen kvalifikáltak az első junior bajnokságra. Szerbiában képviselni az országomat hatalmas élmény és kihívás volt számomra. Ezt az évet tekintem a karrierem kezdetének is.

ADK: Mik a terveid az olimpia után?

IB: Jelenleg folytatom az edzéseket. Azt egyelőre nem tudom megmondani, hogy hol leszek egy vagy két év múlva. Folytatom az állatorvosi asszisztensi képzést, és lassan itt az ideje a családra is fókuszálni. Sport szempontjából talán kipróbálom még a biciklizést, azt viszont még nem tudom, hogy rövid vagy hosszú pályán.

Nagy Konrád

ADK: Melyik volt az első Olimpia, amin részt vettél?

Nagy Konrád: Az első olimpia, amelyre kvalifikáltak a 2014-es Szocsi Olimpia volt. Ráadásul úgy, hogy éppen fél évvel azelőtt, augusztusban váltottam nagypályás gyors korcsolyára. Előtte 2006-tól egészen 2013-ig rövidpályás gyorskorcsolyázó voltam.

ADK: Honnan merítesz erőt motivációhiány idején?

NK: Tény, hogy sokszor vannak mélypontok, ám ezek inkább versenyszezon közben fordulnak elő, amikor már sok ideje vagyunk úton. Ezek a nagyjából öt hétig tartó szezonok négy világkupa hétvégéből állnak. A versenyek előtt mindig egy héttel hamarabb kiutazunk, úgyhogy a versenyek legtöbbször több mint egy hónapot is igénybe

Ivanie Blondin

olimpiai bajnok a Kossuthban

vesznek. Ilyenkor fejben kimerül az ember. A versenyek után a család, a barátok és a pihenés sokat segítenek.

ADK: Ivanie-val hogyan tudjátok egymást segíteni a stresszes időszakok alatt?

NK: Otthon nem minden a korcsolyáról szól, közös programokkal, túrákkal ki tudjuk iktatni a stresszt az életünkből.

ADK: Mennyi idősen kezdtél el korcsolyázni és miért pont ezt a sportágat választottad?

NK: Még öt évesen a Nagyerdőn kezdtem korcsolyázni csupán szórakozásból. A 2005-ös Diákolimpiára az akkori testnevelés tanárom javaslatára jelentkeztem. 2006-ban indult el karrierem rövidpályás gyorskorcsolyázóként.

ADK: Mikor költöztél ki Kanadába?

NK: A 2015-2016-os szezonban már a kanadai csapattal edzettem egy közös megállapodás révén, amely a Kanadai és a Magyar Sportszövetség között jött létre. Itthon kevesen vagyunk ahhoz, hogy rendszeresen edzhessünk. Az első éveken hol Magyarországon, hol Kanadában voltam, ám a következő éveket már kizárólag Kanadában töltöttem. Ekkor ismerkedtem meg Ivanie-val is.

Ivanie Blondin

olimpiai bajnok a Kossuthban

ADK: A sport révén ismerted meg a feleségedet vagy egy véletlen találkozással indult a kapcsolatotok?

NK: A sportnak köszönhetően ismertem meg. Még 2009-ben mindketten részt vettünk egy junior világbajnokságon, ahol egyébként nem találkoztunk, erre csak utólag derült fény. Újból 2013-ban volt együtt versenyünk, itt már beszélgettünk is, ám igazán csak akkor ismertük meg egymást, amikor kiköltöztem Kanadába.

ADK: Hogyan oldjátok meg az edzést, amikor utaztok?

NK: Szerencsére szezon után pár hétig nincsenek edzéseink. Eredetileg április végén jöttünk volna Magyarországra, mivel Ivanie-nak lett volna még egy versenye Angliában, ám ott elkapta a koronavírust, és nem versenyezhetett. A karantén után előrébb hoztuk ezt a kis magyarországi „kiruccanást”. Általában a 3-4 hetes edzésturnusokat követően van egy-egy hosszú hétvége, ilyenkor szoktunk még utazni, pihenni.

Hajrá Ivanie és Koni,
köszönjük az élményt!

cikk: Zán Luca, 9.e

interjú: Szűcs Alexandra és Varga Dorka, 9.e

Interjú Sáriné Dr. Gál Erzsébet tanárnővel

Sáriné Dr. Gál Erzsébet tanárnő idén zárja le gyümölcsöző, sokéves pályafutását iskolánkban. A földrajz szeretetére diákok százait ösztönző, híresen precíz és elhivatott tanárnő volt olyan kedves, és válaszolt újságunk néhány kérdésére.

Acta DE Kossuth: Volt-e valaki az életében (tanár és/vagy családtag), aki diákkorában inspirálta Önt a földrajz szeretetére?

Sáriné Dr Gál Erzsébet: Talán az volt az első mozzanat, amikor tízéves koromban szüleimtől megkaptam az Édes hazánk című könyvet. A könyvet azóta is őrzöm. Magával ragadtak a magyarországi tájakról szóló sokrétű leírások és a rajzok, akvarellek. Szívesen foglalkoztam a tantárggyal a későbbiekben, tetszett, hogy a földrajz révén egyre jobban megismerhettem a körülöttem lévő világot. Következetes és követelményeket támaztó tanáraim voltak nemcsak földrajzból, hanem biológiából, kémiából is. Jól szerepeltem megyei, majd országos versenyeken; számomra egyértelmű volt, hogy biológia-földrajz szakra jelentkezem a Kossuth Lajos Tudományegyetemre.

ADK: Jellemző az a természettudományos/reális tantárgyakra, hogy erős sztereotípiá állandósul köréjük. Például az, hogy a nők nem értenek hozzá, nem lehetnek sikeresek benne. Ez mára már érezhetően enyhül, de Önt érte-e már ilyen megkülönböztetés?

SDGE: Ilyen jellegű megkülönböztetést sem tanulmányaim, sem pedig a munkám során nem tapasztaltam. Bár igaz, a földrajz legalább annyira társadalom-, mint természettudomány. Egyébként teljességgel elutasítom a nemi sztereotípiák minden megnyilvánulását. A berögzült véleményeknek szerintem ellene szól a különböző szinteken díjazott női kutatók, tudósok nagy száma.

Interjú Sáriné Dr. Gál Erzsébet tanárnővel

ADK: Sokszor mondják, hogy a tanári pályát nem éri meg választani, csak úgy, ha az ember szenvedéllyel csinálja. Ön mibentálatlan megézt szenvedélyt? Mi élvezte legjobban munkájában?

SDGE: 1993-ban kerültem a Kossuthba. Jó szívvel emlékszem vissza a korábbi munkahelyeimre is, de a kossuthos diákok érdeklődése, szorgalma, motiváltsága jelentősen növelte bennem az önképzés iránti igényt. Mivel a komplexitás fontos jellemzője a földrajz tantárgynak, a szaktárgyi ismeretek mellett a kapcsolódó tudományágakban is igyekeztem tájékozott lenni, és követni a technikai változásokat is. Örömet leltem a tanításban, az osztályfőnöki munkában, az érdeklődő tanulók versenyekre való felkészítésében. Diákjaim gondolkodásmódja sok ötletet adott a tankönyvírás és a feladatgyűjtemények összeállítása során. Jó érzés volt megtapasztalni, hogy azokkal is sikerült elfogadtatni a tantárgyat, akiknek nem a földrajz áll az érdeklődésük középpontjában.

ADK: Van-e olyan meghatározó élménye tanári pályafutása során, amelyet akár évekkel később is felemléget vagy amelyre szeretettel emlékszik?

SDGE: Nagyon sok kellemes élményben volt részem tanári pályám negyven éve alatt. Ezekből szívesen osztottam meg néhányat tanítványaim, a tanárjelöltek, vagy éppen kollégáim, családtagjaim körében. Nem tudok, de nem is szeretnék közülük csak egyet kiemelni.

ADK: Ha meg kellene fogalmaznia egy átfogó ars poeticát, ami alapján tanított, mi lenne az?

SDGE: A legfontosabb célkitűzésem az volt, hogy a tanítványaim képesek legyenek eligazodni a világban. Az ismereteknek olyan rendszert, keretet igyekeztem adni, amelyekben a később megszerzésre kerülő információ is jól elrendezhető. A tanár–diák kapcsolatban törekedtem a kölcsönös elismertség és tisztelet megteremtésére.

Interjú Sáriné Dr. Gál Erzsébet tanárnővel

ADK: Ha tanácsolhatna valamit a pályakezdő tanároknak, mi lenne az?

SDGE: Véleményem szerint a diákok szeretik a hozzájuk korban közelebb lévőköt. Ha jól érzik magukat a tanári szerepben, ha szeretik a gyerekeket, akkor ne riadjanak el a tanári pályától a feszültségekkel teli első évek hatására sem.

ADK: Mivel foglalkozik szívesen szabadidejében? Milyen elfoglaltság áll a szívéhez legközelebb?

SDGE: Szabadidős elfoglaltságaim között nincs egyik sem kitüntetett szerepben. Szeretek olvasni (kifejezetten tetszenek a történelmi témájú regények), színházba, előadásokra járni, utazni, túrázni, kerékpározni, és hadat üzeni a kerti gyomoknak. Ezeken túl új és szívhez szóló programot jelent az unokám és a vele való ezerféle foglalatosság.

ADK: Hogyan emlékszik vissza a kossuthos közösségre? Ha egy szóval kellene jellemezni a kossuthos életérzést, mi lenne az?

SDGE: Egy ilyen összetett, sokrétű rendszert lehetetlen egy szóval jellemezni; ami talán először eszembe jut: kölcsönös bizalom, kiszámíthatóság, az összetartozás érzése...

Hálásan köszönjük több évtizedes munkáját, amivel nem csupán iskolánk hírnevét öregbítette, de megannyi diákja gimnáziumi éveit (néhányiknek azon túl is) meghatározta. Reméljük, hogy a következő évtizedek is legalább ennyi izgalmat és kihívást tartogatnak tanárnő számára.

Molnár Boróka, 10.e

Interjú Szilágyiné Papp Szilvia Tanárnővel

Acta DE Kossuth: Melyik iskolában tanított korábban, és miért váltott sulit?

Szilágyiné Papp Szilvia: Az előző iskolám a Bocskai István Általános Iskola volt, és több ok miatt jöttem el onnan – amelyeket most nem részleteznék –, de szerettem volna kipróbálni magam, szerettem volna ezzel a [gimnazista] korosztállyal foglalkozni. Már 18 éve dolgozom tanárként, az általános iskolás korosztályt már jól megismertem, és most kíváncsi voltam, hogy itt hogyan állnám meg a helyem, és milyen lehet nagyobbakkal dolgozni. Másrészt azt gondolom, hogy egy bizonyos idő után kell a váltás. Szerettem az előző sulimat is, de éreztem, hogy szükség van a váltásra, és ha ez már megfogalmazódik valakiben, akkor azt gondolom, tényleg váltani kell. Nem is foglalkozást, mert azt nem tudok, de munkahelyet igen. Nincs is értelme rutinszerűen robotolni. Én ugyanis azért csinálom ezt, mert ezt szeretem.

ADK: Hogyhogy a mi iskolánkat választotta?

SZPSZ: Tudtam, hogy a városban nagyon ismert a Kossuth. Előkelő, elit gimik közé tartozik, és természetesen érdekelt, milyen lehet itt a „gyerekanyag”.

ADK: Milyen procedúrával vették fel a Tanárnőt iskolánkba?

SZPSZ: Akkor még javában tombolt a covid, tehát nekem online volt a „felvételim”. Kellott volna bemutató órát tartanom, de ez így elmaradt. Írnom kellett egy óravázlatot, amelyet online adtam elő.

ADK: Mi a legnagyobb különbség az általános iskolások és a gimnazisták tanítása között? Melyiket élvezi jobban?

SZPSZ: Mindennek van előnye és hátránya. Nem összehasonlítható a kettő. Általános iskolában még nagyon sokat kell a gyerekeket nevelni. Itt a gimnáziumban már érettebb emberekről van szó, kiforrottabbak az egyéniségek, és ezt nagyon szeretem. Sokkal kötöttebb munka folyik egy általános iskolában,

Interjú Szilágyiné Papp Szilvia Tanárnővel

sokkal szigorúbb. Itt azért lehet benneteket szabadabban tanítani. Szeretem, hogy ebben az iskolában, ha mondok valamit – hál' istennek én csak ezt tapasztalom – akkor megcsinálják a tanulók. Nincsen probléma a magatartással. Úgyhogy bevallom őszintén, ez nekem jó.

ADK: Mindig is tanári pályára készült?

SZPSZ: Képzeld el, igen. Szoktam mesélni a kislányomnak – aki most óvodás, de már mondja, hogy ha nagy lesz, mit szeretne dolgozni –, hogy amikor én óvodás, illetve kisiskolás voltam, már akkor is tanár nénit játszottam. Nekem egyenes út vezetett a tanári pályához. Annyi, hogy én biológia-testnevelés szakos tanár vagyok, így biológiát is tanítottam az általános iskolában. Azt is szerettem, de az egy másik világ, és a tesi közelebb áll hozzám.

ADK: Arra van esély, hogy a Kossuthban biológiát is tanít majd?

SZPSZ: Nincsen, nekem főiskolai diplomám. El kellene végeznem egy egyetemi oktatást, hogy gimnáziumban taníthassam. Meg aztán jó biológia tanárok vannak itt.

ADK: Hogyan szokott felépülni általában egy tesi óra?

SZPSZ: Az elején – ha nagyon szigorúan vesszük az órák felépítését –, a sorakozó után jön az óra anyagának megbeszélése, hogy az órán mi fog következni, mit fogunk csinálni. Aztán amit sosem hagyunk ki: a melegítés. Ez általában célirányosan történik, az óra további menetének megfelelően. Ezt követően jön a fő rész, az óra valódi anyaga, majd a játék. Végül levezetéssel és nyújtással zárunk.

ADK: Mivel lehet a diákokat sportolásra motiválni?

SZPSZ: Több mindennel. Fontos, hogy a családból mit hozunk, mert ha a diák otthon, már kisgyermek kora óta ezt látja, meg viszi a szü-

Interjú Szilágyiné Papp Szilvia Tanárnővel

lő, járnak akár korizni, síelni, úszni, strandolni, és látja, hogy apa elmegy futni, meg elmegy tornázni, akkor innen indul minden. Utána persze egy sportág, itt a középiskolában a játékkal lehet motiválni. Azt veszem észre, hogy ezek a csapatjátékok a húzóerők. Nálatok [a 11.c osztálynál] ez a röplabdajáték. Kis százalékban az egészséges életmódról való beszélgetések, tippek, tanácsadás is segít.

ADK: Tanárnő mit sportol?

SZPSZ: Én ovis koromtól szertornáztam: versenyeztem csapatban meg egyéniben is. Még a főiskolán is a csapat tagja voltam. A szertorna mellett általános iskolában egyébként atletizáltam is, de nem jártam edzésekre, mert a szertorna elvette az időmet, csak amikor jöttek a versenyek, akkor mindig szóltak, és be kellett ugranom. Ezekkel versenyeztem, de a többi sportágot is szeretem. Szeretek röpizni, szeretek kosarazni. Gyerekként nagyon sokat fociztam, síelni is nagyon szeretek.

ADK: Nem hiányzik a versenyzés?

SZPSZ: Már nem. Mindennek megvan az ideje. A szertorna meg kifejezetten egy olyan sportág, amiből hamar ki lehet öregedni. Már óvodás korban el kell kezdeni az alapokat, hogy utána jó eredményeket érhessen el az ember. Én utána nagyon sokáig edzősködtem, az általános iskolában volt tornászcsapatom. Nem is vágytam rá, hogy magam tornázzak, mert jobb volt megtanítani a gyerekeket erre a szép és nehéz sportágra.

ADK: Az utolsó kérdésem az, hogy milyen délutáni sportfoglalkozásokat tart az iskolában?

SZPSZ: Gyógytesit heti két alkalommal. Mást még nem, de tervben van egy tornacsapat verbuválása az edzéseken. Meglátjuk, mi fog belőle megvalósulni.

ADK: Ez jól hangzik. Köszönöm a beszélgetést.

Szezonális

Spring is in the air...

Spring is in the air...

Na jó, de közben...
Mindjárt itt a...

Képek: internet

Adománygyűjtés a Kossuthban

A Kossuthban a korábbi évektől eltérő módon, de idén is megrendezésre került a Népek Karácsonya című, egyhetes programsorozat. A lassan hagyománnyá váló süti vásár a járványügyi helyzet miatt sajnos elmaradt, viszont a diákok nem maradtak tennivaló nélkül, ugyanis az iskola adománygyűjtést szervezett a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány számára. Az alapítvány 1990-ben jött létre a Debreceni Egyetem Gyermek Klinikáján kezelt daganatos és leukémiás gyerekek segítése céljából. A gyerekek és családjaik kéthetenként szerdán egy idénygyümölcsökből összeállított csomagot kapnak. Ebben igyekeztünk a segítségükre lenni immár harmadik éve.

A DÖK vezetője, Brósch Zoltán tanár úr, valamint Aleva Tünde, Kőrösi Gabriella, Pénzes-Fülöp Ildikó és Borbélyné Vasas Csilla tanárnők munkáját a DÖK-ös diákok segítették, akik az adományokat gyűjtötték a 15 és 30 perces szünetekben: Komáromi János (10.b), Ónodi Szűcs Nóra (11.b), Jónás Ágnes (10.a), Várkonyi István (10.b).

A 2. emeleten kihelyezett idegen nyelvi, karácsonyi plakátokról az Angol és az Idegennyelvi munkaközösségek gondoskodtak, a Leukémiás Gyermekekért Alapítványról készült plakátok elhelyezését pedig a 9.e osztály tanulói vállalták magukra. Az adománygyűjtésről szóló rádiós ismertetőt Balaton Bianka (9.e) és Varga Dorka (9.e) készítették. A Népek Karácsonya hetén az iskolarádióban mindennap más nyelven felcsendülő zenéket a következő diákok biztosították: Major Szonja (11.c), Varga Zsófia (11.c), Szeferinkin Philip. (11.d), Pálfi Szabolcs (11.e), Szilágyi Ádám (11.e), Baló-Jóna Balázs (10.e), Madar Krisztián (10.e), Matolcsy Fábán (7.f), Kósa Csaba (7.f), Kálnai Márton (9.b), Báthori Tóth Bálint (9.b).

A hét végére összesen 119.400 Ft-ot sikerült összegyűjteni, ami két alkalommal fedezi 15 leukémiás gyermek gyümölcsadagját. Mindenkinek köszönjük a felajánlást és a segítséget!

Ajánlók

Filmajánló

Mulholland Drive

A '90-es évek egyik legnagyobb robbanása a páratlan, misztikus *Twin Peaks* című TV-sorozat volt, amelynek rendezője (David Lynch) nem egy mesterművel büszkélkedhet. Az amerikai származású rendező egyik legkiválóbb filmje a *Mulholland Drive*, amely 2001-es megjelenését követően hatalmas elismerést szerzett, és sokan az egyik legjobban sikerült Lynch-filmként tartják számon, megjegyzem, okkal. Az egyedi, álomszerű képi világ és a cselekmény kiszámíthatatlansága végtelenül izgalmassá varázsolja az alkotást.

A történet úgy kezdődik, hogy egy fiatal nő a hollywoodi Mulholland Drive-on autóbalesetet szenved, majd a kocsni maradványai közül kimászva elindul a város felé. Egyszer csak úgy dönt, beszkökik egy idegen lakásba, ahol találkozik az ott lakó Betty-vel. Mindeközben teljesen elfelejti a saját nevét és személyazonosságát a baleset következtében, és Betty elhatározza, hogy segít neki „visszaszerezni” azt. Ha eddig nem lett volna elég zavaros a cselekmény, Lynch tovább nehezíti a megértésén: Betty mint kiderül, egy feltörekvő színésznő, akit valójában Diane-nek hívnak, és egy másik sztárnak a szeretője, aki el akarja hagyni Diane-t egy fiatal rendezőért. A sztori viszont nem csak ennyiből áll: hosszú jelenetek szólnak a hollywoodi filmkészítés korrupságáról és kapunk olyan snitteket is, amiket leginkább álmokként vagy szimbólumokként tudunk beilleszteni a fő cselekményszálba.

Filmajánló

Mulholland Drive

Az értelmezés nem könnyű a fordulatos, fragmentált forgatókönyv miatt, amely ilyen módon hasonlít például Christopher Nolan Eredet vagy Memento című filmjeire. A sötét hangulatot fokozzák a horrorfilmekre jellemző jumpscare-ek, valamint Angelo Badalamenti

zenéje, aki már a Twin Peaksben is Lynch munkatársa volt. Kiemelkedő, rabul ejtő, idegtépő film, a rendező egyik legjobb alkotása a Radírfej, Az Elefántember, vagy a Lost Highway mellett.

Fodor András, 11.c

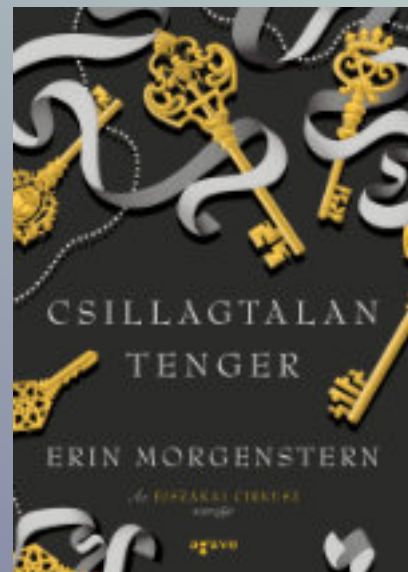
Képek: internet

Könyvajánlók

Erin Morgenstern: *Csillagtalan Tenger* (2019)

Mit tennél, ha beleolvasnál egy furcsa könyvtári könyvbe, és az egyik fejezet rólad szólna?

Zachary Ezra Rawlins, egy „átlagos” egyetemista fiú, pont ebben a helyzetben találja magát. Miközben elkezd kutatni a titokzatos könyv eredete után, hihetetlen titkokra derít fényt. Egy jóképű idegen segítségével pedig lent találja magát egy különös földalatti helyen, ami telis-tele van könyvekkel, történetekkel (és... macskákkal!).

Erin Morgenstern *Csillagtalan tengere* egy gyönyörűen megírt történet a történetek fontosságáról. Hiszen a történetek mindannyiunk életében jelen vannak, és mindenkinek szüksége van rájuk.

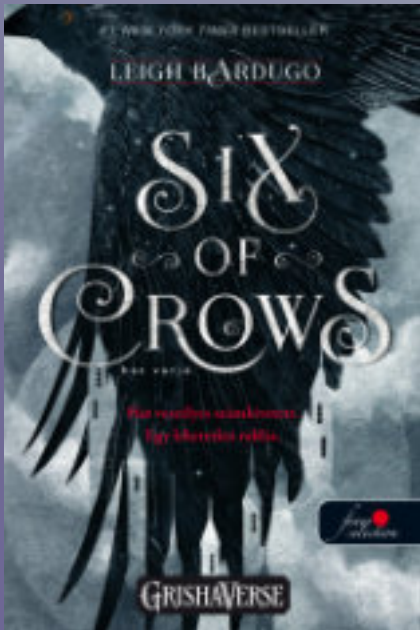
Cassandra Clare: *Az angyal* (2010)

A tizenhat éves Tessa Gray a viktoriánus Londonba megy, hogy nagynénje halála után bátyjához költözzön. Arra azonban hamar rá kell jönnie, hogy valami nincs rendben. Két félelmetes nőszemély fogságába esik, és a bátyja, Nate nincs sehol. Ezután az úgynevezett Árnyvadászoknál talál menedékre, akik a városban élő démonokra vadásznak.

A Pokoli Szerkezetek trilógia első része egy lebilincselő fantasy a jó és a gonosz küzdelméről (aminek meghatározása nehezebb lehet, mint gondolnánk).

Könyvajánlók

Leigh Bardugo: *Hat varjú* (2015)

Egy szer, ami elpusztíthatja a világot az általunk ismert világot, egy lehetetlen küldetés, hat törvénytől kívüli fiatal, és ami a legfontosabb: rengeteg pénz.

Kaz Brekker, Ketterdam leghírhedtebb tolvaja kap egy megbízást: el kell rabolnia egy tudóst a világ legjobban őrzött börtönéből, mielőtt a találmánya rossz kezekbe kerülne. És jutalom? Egy összeg, amely a legmerészebb álmait is felülmúlja. Így hát összeáll a hat főből álló csapat

(akik ki nem állhatják egymást) és a mesteri terv.

A *Hat varjú* egy lehetetlen könyv tele humorral, szarkazmussal és káosszal.

Oscar Wilde: *Dorian Gray arcképe* (1891)

„Azok a könyvek, melyeket a világ erkölcstelennek nevez, olyan könyvek, melyek megmutatják a világnak tulajdon hitványságát.”

A mindössze húsz éves Doriant mindenki irigyli, aki ismeri. Gyönyörű, fiatal, gazdag – tele lehetőségekkel. A tehetséges festő, Basil Hallward megkéri a fiút, hadd fesse meg a portróját. Dorian pedig elkezd irigykedni a festményre, hiszen az mindig fiatal és gyönyörű lesz, míg ő idővel megcsúnyul és megöregszik. Bár csak a kép öregedne helyette! – suhan át egy gondolat az agyán. Ki hitte volna, hogy egy gondolatnak ekkora ereje lehet?

Oscar Wilde, a híres költő és drámaíró egyetlen regényéből több sikeres film is készült.

Dövényi-Nagy Luca, 9.a; képek: internet

Munkatársak kerestetnek!

Érdekel a média világa?
Szeretnéd kipróbálni magad egy szerkesztőségben?

Akkor nálunk a helyed!
Gyere és legyél egy megújult csapat tagja riporterként,
illusztrátorként, rovatszerkesztőként, tudósítóként vagy egyéb
munkakörben!

Itt a helyed! Elfoglalod?
Az Acta DE Kossuth
szerkesztősége

Keress meg minket személyesen
vagy az osztályfőnöködön keresztül!

Molnár Boróka, 10.e
Debreczeni Lajos, angol
Matolcsy Kálmán, angol

Csengő szavak

Hullámvasút

A leveleket már elfújta a szél,
S deres háztetőre ébred a tél.
Nyomott gondolatok szállnak
A csillagos égen, s rám várnak.
Ugyanaz az érzés, mint mikor
Mámorban fetreng a sikoly,
Mely én voltam, elveszve,
Élőholtként novemberben.
Emlékek fakulnak csendben,
A kiút megbújik a tettben.
Majd felemel az érzés újra,
Hisz nem léptem rossz útra.
Cigarettafüst bennem táncol,
S a lélekdarabkáihoz láncol.
Mert maradt Ő, ki a jövő,
Vesztégzárban tervet szövő
Uram, kinek számít a jelen.
Az óramutató is megrebben,
Irreális ábrándok zavarnak
S rémeim szétszedve akarnak
Látni, megtörten. Nem tátong
A szakadék; mélyén a szilánkom
Mégis csak-csupán
Euforikusan izzik hamuvá.
Idővel griffként újraéled.
S halálig bolyong a télben.

Szöveg: Juhos Lilla, 11.c
Illusztráció: Szakály Anna, 11.c

Átmenet

Biológiai fegyver támad minket,
És bezártság nyomja a szívem.
Inszomniában minden éjjelem,
Lidércnyomás bántja pihenésem:

Csak létezem valami sötétben.
Fekszem épp valaki ölében.
Fel akarok ébredni, ismét,
A múlt rémálma itt is kísért.

Testem minden porcikája,
Mozdulatlanul átfagyva
Próbál feléledni, de a tél,
Az elmúltunkkal visszatér.

Egy meleg kéz hozzám ért.
Felkeltem. S csak néz rám, néz.
Elönt pillanatok alatt a várt,
Mosollyal ragadó boldogság.

Zavaros a kettőnk csendje,
De mély, és nyugtató is lehet.
Mint egy tavaszi éjszakán,
Csillagok alatt rád gondolván.

Magaddal hoztad a reményt.
Mire azt hittem, hogy már elvesz...
Lehet, lekésted világosságomat.
És szertefoszlott káoszomat.

Szöveg: Juhos Lilla, 11.c
Illusztráció: Szakály Anna, 11.c

Bár nem késlekedtél a télben.
Már virradtál a korai szélben,
Néhai, tündöklő félhomályban,
Nem látok mást eufóriában:

Csak széthullott emlékeket,
Mert időnként emlékezek...
De változunk, s tudom: Veled
Majd virágozva nyílik a kezdet.

Sorok között találd a talánt,
A válasz itt, a szobám falán:
Emlékek, emberek a válaszok.
Néha a múltamtól még átfagyok.

Mikor elmúlik a vesztegzár,
Elhal jelenünkben a kavalkád.
Folytatódik, mi abbamaradt,
S a rémálmoknak vége szakad.

A téli táj

Kinézek az ablakon
minden fehér és szikrázik a hó
nem tudom, mindezt kitől kapom
belül fűtött otthon, kívül zimankó.
A hideg felcsípi a sebeket
megidéz könnyben úszó szemeket
a természet kemény csatája ez
fagyos szél hangja szól több száz gyerekhez.

Magadra számíthatsz, rigó és veréb
a macskától a madáretető nem véd
szárnyaid és keserves dalaid vannak,
semmi egyéb

A föld kivetne magából,
de hozzátartozol.
Az ég befogadna, ám ott
is kell, hogy harcolj:
Szkülla és Kharübdisz ádáz küzdelme érted
mindkettő szeretne lenni a te ellenséged.

Be tudsz a szívedbe zárkózni,
s egész máson rágódni,
szárnyalni és megpihenni,
Szemedet mindkettő ölés lehunyni.

Irigyek rád, mert vannak szárnyaid,
félnek tőled, mert vannak szavaid.

Lőrincz Anna verse

S mégis az egyetlen, ahol
bízatsz és bízva szerethetsz:
fészked az,
kit soha nem felejtethsz.

Fajtádnak a csúszómászó ellensége,
te mégis megeszed őt reggelire
fogyasztó és állat vagy te is
a gerincedet megtartod mégis

Hát adjon az ég minden madárnak

szárnyakat

adjon a föld mindnek

bölcs szavakat

Adjon gilisztát, hogy legyen mit reggelizni
és családot, mert azt lehet igazán szeretni

Lőrincz Anna, 9.c

Angol kreatív

A következő oldalakon egy angolórai íráskészség feladat megoldásaiból szemezgettünk. A kreatív írók mindössze két irányító szempontot kaptak azon túl, hogy alkalmazkodniuk kellett a prózai szövegek korábban megismert konvencióihoz:

1) A történet kötelező kezdő mondatát, azaz: 'Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day';
1) valamint, hogy a szövegben szerepelnie kell az 'earthquake' és a 'stranger' szavaknak.

A többi már a szerző kreativitására volt bízva.

(Matolcsy Kálmán)

Free Mandy

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. And even though other people would call it far from ordinary, it was, in fact, just another ordinary day for her.

She woke up at 7am, as always, no sign of sleepiness in her eyes, even after the events of the day before. She then got dressed and went to work, stopping by the local café on her way. She ordered the usual: medium coffee with cream and two sugars while a song called 'Happy Death Day' played in the background. Quite ironic, innit, her British self thought. It took her half an hour to get to work, greeting everyone she met on her way and stopping to start conversations with them about the silliest little things. She liked these morning walks, especially because they were the calmest part of her days and she knew what she would have to go through later.

Angol kreatív

Once at work, she sat down at her desk, typing on her computer, not even dreading the events of the afternoon anymore. She got used to the repetitiveness of her days, and even though she hated it, it did also give her a sense of calmness that nothing could break this endless cycle of events.

The clock struck 4 and she knew it was time. Just then the building started shaking, paintings falling off the walls. The earthquake started. She tried to move, she didn't even know why, since she was well aware that she couldn't. That's what her role was. She was waiting there in the colliding building for someone to save her. Then suddenly a stranger showed up, grabbing her by the waist and taking her out of the skyscraper. Mandy was not surprised at all since this happened every single day except it was always another person that saved her. She looked at the stranger's head, reading the name above it. Today's saviour was DramaLlama97, whatever that meant. Just as they were about to walk away, Mandy noticed a piece of the building falling towards them. There we go again, she thought, knowing so well that no-one could ever complete this level of the game she was part of, preparing for the inevitable. The piece of cement had reached them and then it all went black.

The next day she woke up at 7am, as always, no sign of sleepiness in her eyes, even after the events of the day before.

Tovtin Anasztázia, 11.a

Mandy's Dream

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. She worked in a huge office in the city centre. Her life was average, maybe even a bit boring. She usually woke up at six am, drank her coffee, no sugar, no milk, and rushed to work. She didn't like her job; however, she loved gardening and plants. Her small apartment was full of flowers and tiny little succulents. She always dreamt of a life in nature, but again, she lived in a large city.

Anyway, when she got to her office, she watered her plants and started working. Her day was passing slowly, so she decided to take a break. She had been super hungry, so she wanted to go get a snack. She was walking down the street when she started feeling weird. It almost felt like the ground was moving. Mandy quickly realized it was an earthquake. She started running. She wanted to get to a safe place, but then... She woke up in a blinding white room. Was it a hospital? No, it was quiet and smelled like roses. She sat up slowly and saw a fresh pot of coffee. Next to the coffee she saw a tall man.

'Just how you like it, no milk, no sugar', said the stranger. 'Are you a stalker? Did you kidnap me?', Mandy asked while searching for her phone, or pepper spray, whichever she would find first.

'You won't find your belongings. This is a safe place. We did not kidnap you, please don't be scared, look outside', said the guy. Mandy looked outside. The place seemed ethereal. There were flowers, trees and plants everywhere, exactly like in her wildest dreams.

'Am I dreaming?' she asked.

'No Mandy. We chose you to inherit this place. We saw the sparks in your eyes when you looked at the flowers in your grandmother's house. We lived in her neighbourhood. Do you remember those flowers?'

'Yes , how could I forget them!'

The situation seemed unreal , but she loved the place. She admired the view.

'You can stay here if you want to', the man said.
'I would love to.'

Kótai Kitti, 11.a

She didn't get an answer, instead she started hearing knocking sounds – sounds like rain pattering on the window, she thought.

'Mandy. MANDY ! Wake up!'

She opened her eyes. She fell asleep during work. It was all a dream.

She felt heartbroken. So close to that beautiful and calm place, yet so far. She quit her job that day, and started working in a flower shop. The dream changed her life for the better.

Mandy

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. Everything was the usual: she woke up, got ready, prepared her morning coffee, then she left home at 8. It was a pretty windy day even though it was the middle of July.

After she arrived at her office she looked up her daily tasks. A few hours later the power suddenly blacked out. She got really scared because that had never happened until that day. After a few seconds she started hearing noises, which got louder and louder. She was going to run out to check what was wrong but she fell on the floor. She was alone in the room and the door was shut. The whole situation was getting worse and worse. The earthquake was pulling down trees and power lines and all of Mandy's books and documents were falling off the shelves. She was crying and trying to protect herself by hiding under her desk. Everything was shaking, but luckily a stranger came to help her out.

When the earthquake subsided, Mandy was still in shock. Fortunately the earthquake wasn't that strong, but it still made much damage. Mandy couldn't sleep for days after this disaster, but she had been really lucky that she had survived without a scar!

Ilyés Regina, 10.e

The Quake

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. She started at 8 in the morning as usual. She was an assistant at a trading company. The first thing she noticed was that the colour of the sky was a bit off. It looked like it was going to rain. She didn't really care about it at first though.

Mandy arrived at her office at 8.30. The office was a little chaotic, everyone was freaking out because of the warning on the news. Mandy had no clue what they were all talking about. One of her colleagues enlightened her on the earthquake warning. She was shocked. She didn't know what to do. She quickly called her parents to tell them about the bad news. Her parents lived far from the city and they advised her to drive down to their place.

She was about to get in her car when the earthquake hit. There was a building nearby that collapsed. It was further away but she saw a stranger who was struggling to get out of the ruins. There was a big rock on her leg. Mandy rushed to the woman and tried to help her. She was successful. After that she tried to call the ambulance but the line was continuously busy.

After a while Mandy could get through and got an ambulance. They arrived in a few minutes and took the woman to the nearest hospital. Mandy felt really good after helping the stranger. She went home and she felt relieved and lucky that she had survived the earthquake. She also swore that she would always watch the news from then on.

Kiss Panna, 10.e

Mandy's Day

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. It was a sunny and bright Monday morning.

While she was walking to work she was in a joyful mood, until she heard a huge and loud explosion that went through the whole city. What was that, she wondered, when she noticed a crowd of terrified people running against her. They were screaming and crying. By the time they reached her, Mandy heard a panicked woman cry, 'Oh my god, did that building really collapse?'

'What happened?' asked Mandy confused.

'A building just fell on the main square!' answered a stranger.

The man turned around for a second to see, but the crowd swept him away, and he fell and hit his head. It all happened in a second. Mandy screamed when she realised the stranger had gone unconscious. She instantly drove him to the nearest hospital.

After a few hours of waiting the doctor came up to her and said, 'He has come to, and there are no serious injuries. He will recover but we have to keep him under observation for a few days.'

Upon hearing this she entered the room with relief, and the man thanked Mandy for her help and wished that there were more everyday heroes like her.

Juhász Anna, 10.e

A Bright and Sunny Day

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. The sun was shining, birds were chirping and she didn't have one bad thought on her mind. She had just started dating Josh, who in her eyes was the perfect man. She was finally, genuinely happy.

Since her workplace was not far away from home, she always walked to work, but today she wanted to arrive sooner to have a coffee before she sat down to spend the rest of the day typing on her keyboard, so she took a shortcut. This shortcut went through a forest, which Mandy had never been in before.

As soon as she stepped onto the forest path, it was like the whole atmosphere had changed around her. It was much darker now with the sunlight barely shining through the foliage. It was foggy and cold and she suddenly got a bad feeling. She shook it off, however, and started walking.

Not much later she saw a stranger walking ahead of her. She didn't think much of it, but when she took the next turn, the stranger disappeared. She looked around, but everything was dark and she couldn't see a thing. All of a sudden an earthquake shook the ground. She threw herself down and covered her head with her hands. All this lasted for about a whole minute. Once the earthquake stopped, Mandy got up and looked around. It was a disaster: branches were lying on the ground on top of each other. Suddenly she heard someone shout: 'Somebody help please! I'm trapped!'

She froze. It was Josh's voice. But how could he be here?

Angol kreatív

He had gone to London two days ago and he wasn't supposed to come back until next week. She soon found who she thought was Josh under some heavy branches. She didn't bother asking questions, just tried to help him. When she offered her hand to grab, he suddenly turned into something inexplicable, blood dripping from its mouth (it was no longer a he), teeth as sharp as knives. Mandy had no escape.

When Josh couldn't reach her and her co-workers reported that she hadn't shown up for work that day, he immediately flew home to look for his girlfriend, just to find her mauled by something nobody could identify. That's how Mandy was lured to her death: thinking she was about to save the one person she truly loved.

Simkó Kamilla, 11.a

The Warning

Mandy went to work that morning thinking it would be just another ordinary day. At first it started off pretty dull. She got into the car, stepped on the gas and didn't stop until she reached the bridge. She wouldn't have stopped there either, except that this time she had no choice.

She saw a car flying through the air. Next to her car, a lava-eating cow got her attention, and as soon as she tried to reach for her phone, someone grabbed her arm and squeezed it like it was made of rubber. She started screaming and tried to punch the stranger, but to her surprise she missed. She looked there and saw that she indeed hadn't missed the guy, she had punched him square in the face, but her hand went straight through, as if

his face had been a hologram.

She was petrified and was on the verge of passing out, but what she had thought was an entity started talking to her. He said that she shouldn't go to work today because there was going to be an earthquake. Mandy then got out of the car and started running back to her home, but the weather was so blustery she could barely walk. She eventually gave up.

After that she woke up. It was a dream after all, but it still had a big impact on Mandy. She decided that she would not go to work that day, which turned out to be a good decision, as an earthquake struck the city and her workplace was destroyed.

Since that day Mandy has been meeting a therapist so she can have dreamless nights.

Valentin Zsombor, 10.e

Keresd az Acta DE Kossuth korábbi számait az issuu oldalunkon!

<https://issuu.com/actadekossuth>

Ha kedved szottyan egy kis tavaszi-nyári hangulatú zenéhez, látogass el a szerkesztőink által összeválogatott [Spotify listára!](#)

Nem ART

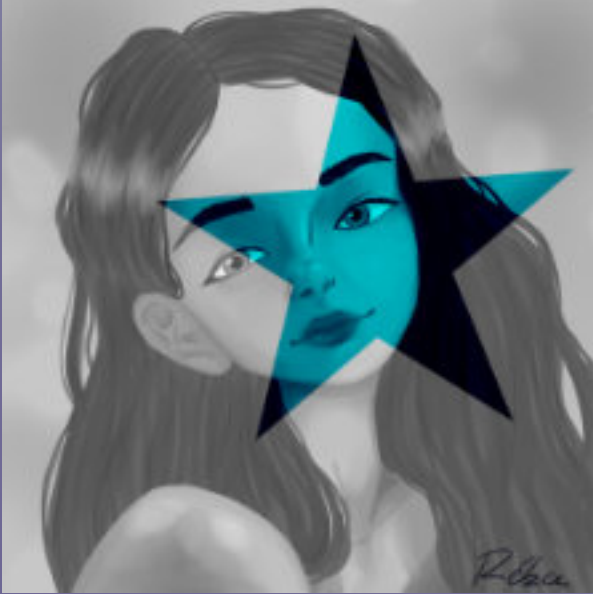
Szakály Anna grafikái

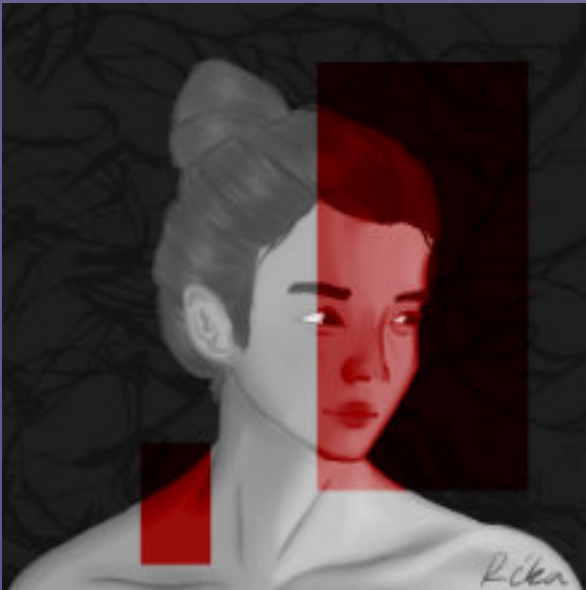
Szakály Anna, 11.c

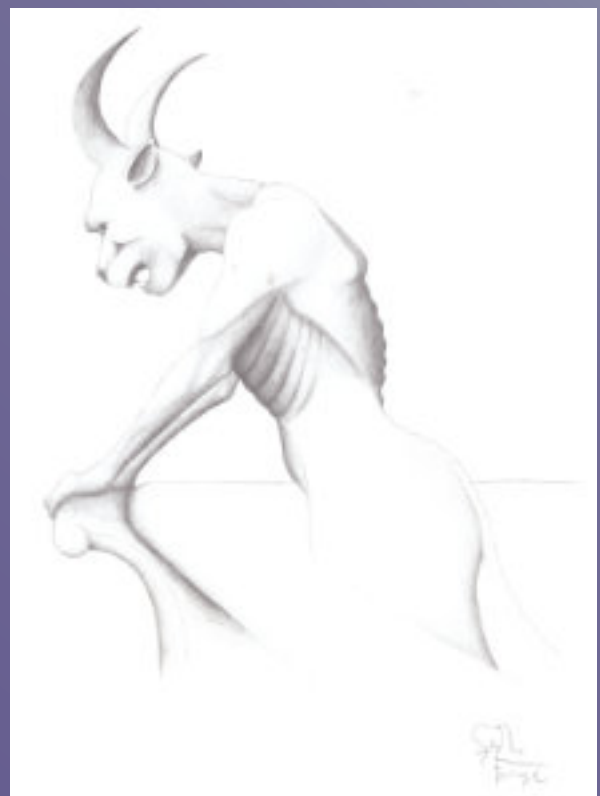
Fazekas Réka grafikái

Fazekas Réka, 10.e

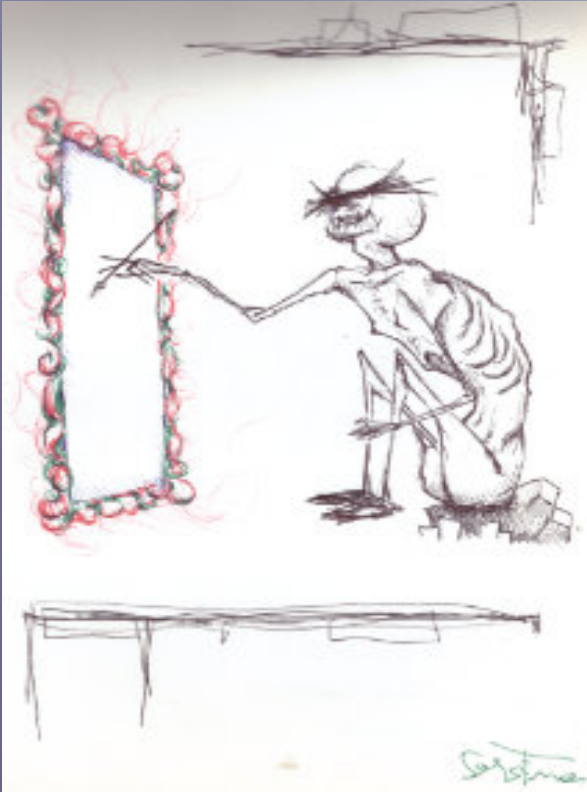

A bőr alatt Szmik Emese grafikái

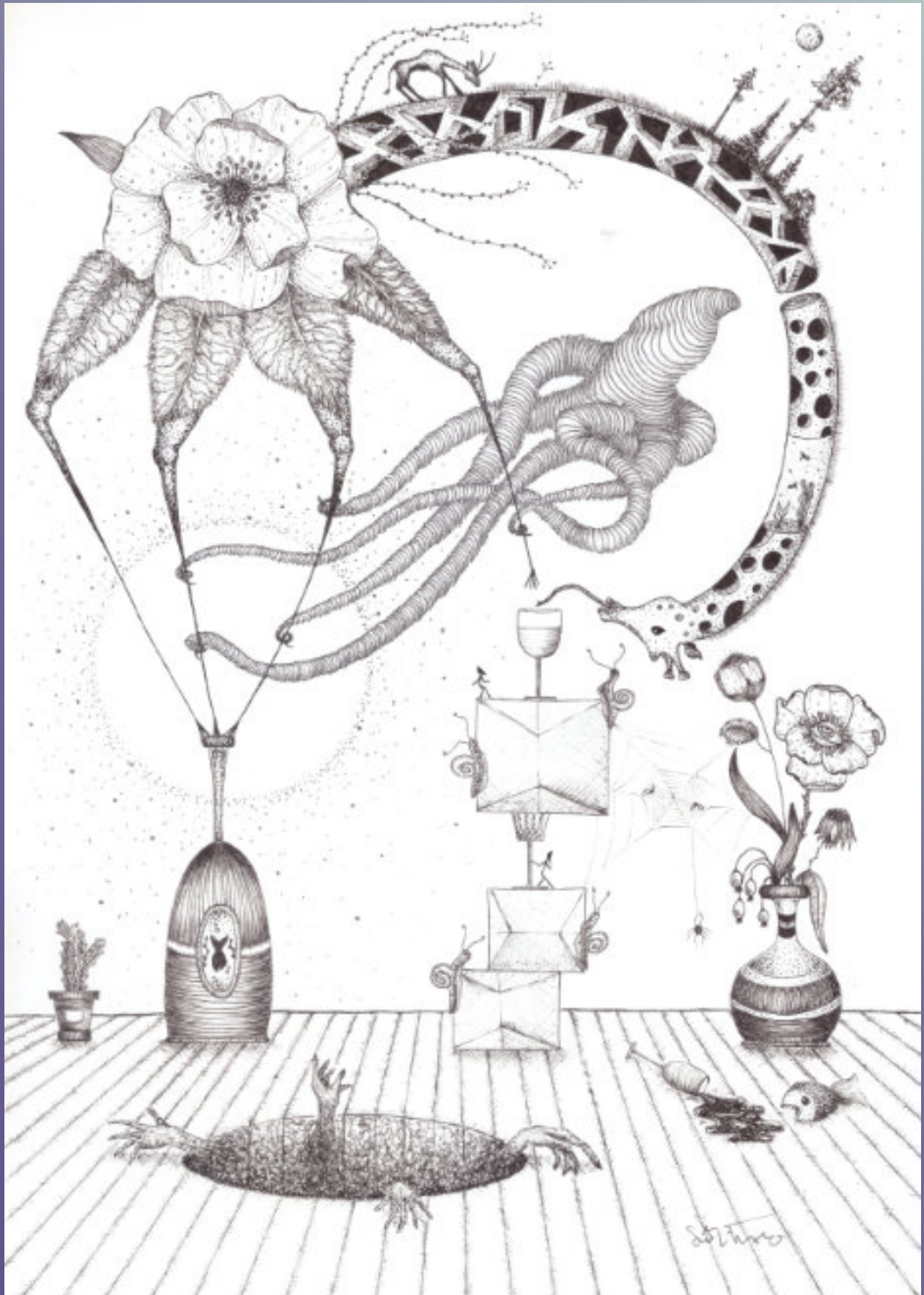
Szmik Emese, 10.e

A bőr alatt Szmik Emese grafikái

Szmik Emese, 10.e

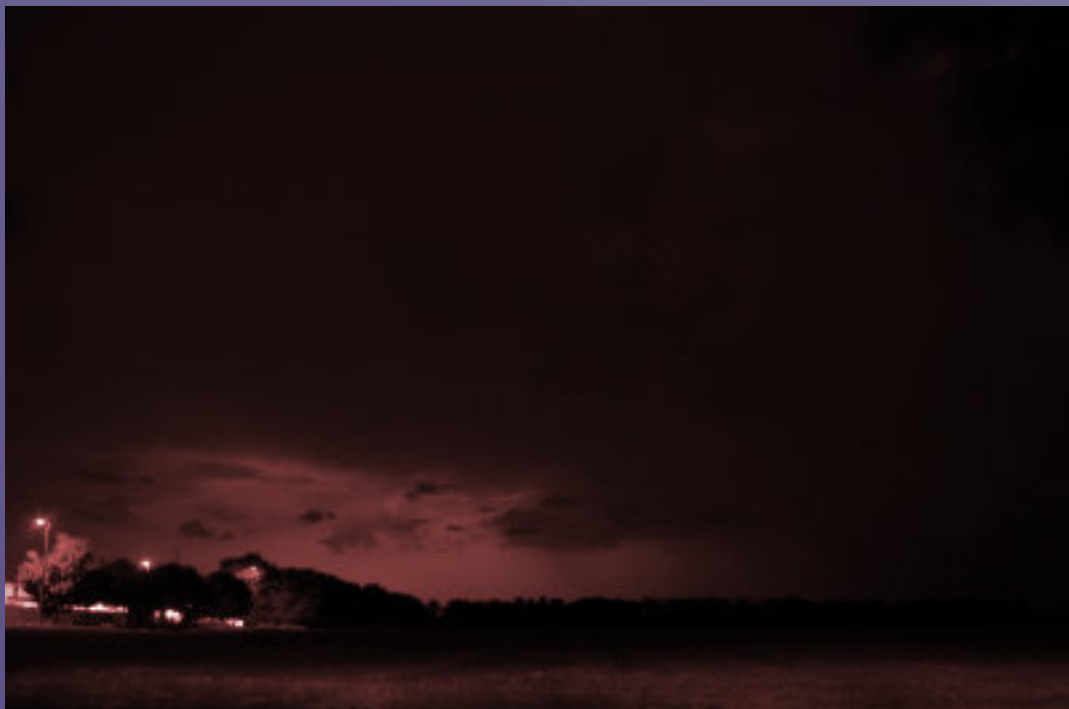
A bőr alatt Szmik Emese grafikái

fotók

Pellesné Gogolák
Réka Anna tanárnő
fotói

Impresszum

Főszerkesztő: Molnár Boróka

Tipográfia: Molnár Boróka, Fazekas Réka,
Dr. Matolcsy Kálmán

Borító: Molnár Hanna

Illusztrációk: Fazekas Réka, Szakály Anna

Fotók: Huri Andrea, Stündl Lea

Felelős szerkesztők: Dr. Kiss Gabriella

Debreczeni Lajos

Dr. Matolcsy Kálmán

Készült a Debreceni Egyetem Kossuth Lajos
Gyakorló Gimnáziumában és Általános Iskolájában

Issuu: <https://issuu.com/actadekossuth>

Facebook: <https://www.facebook.com/actadekossuth>

Blog: actadekossuth.blogspot.com

Email: actadekossuth@gmail.com

Spotify: [Acta DE Kossuth tavaszi/nyári mixtape](#)